

Plenaire 18

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

21 december 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het Kunstendecreet van 2 april 2004 – 946 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	1
Artikelsgewijze bespreking	1
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de republieken Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama, anderzijds, ondertekend in Rome op 15 december 2003 – 938 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	1
Artikelsgewijze bespreking	1
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Andesgemeenschap en haar lidstaten (Bolivia, Colombia, Ecuador, Peru en Venezuela), anderzijds, ondertekend in Rome op 15 december 2003 – 939 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	2
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Overeenkomst voor samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, ter bestrijding van fraude en andere illegale activiteiten die hun financiële belangen schaden, en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 26 oktober 2004 – 943 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	2
ONTWERP VAN DECREET houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet – 945 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	6
ONTWERP VAN DECREET houdende de lokale diensteneconomie – 940 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	6
Artikelsgewijze bespreking	13
VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Elke Roex, de heer Tom Dehaene, de dames Patricia Ceysens, Vera Van der Borgh en Helga Stevens en de heer Bart Caron houdende wijziging van het decreet van 7 mei 2004 houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang – 1017 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	13
Artikelsgewijze bespreking	18

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens en Mark Demesmaeker houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid

– 953 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

18

Artikelsgewijze bespreking

19

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

19

OPENING VAN DE VERGADERING**Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten***– De vergadering wordt geopend om 10.01 uur.***De voorzitter:** Dames en heren, de vergadering is geopend.**BERICHTEN VAN VERHINDERING****De voorzitter:** Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Jacky Maes, Marie-Rose Morel, Sabine Poleyn, Christian Van Eyken: gezondheidsredenen;

Vera Jans, Luc Martens, Hugo Philtjens, Anissa Temsamani: ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het Kunstendecreet van 2 april 2004 – 946 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3**Algemene bespreking****De voorzitter:** Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Caron, verslaggever, heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.**De voorzitter:** Minister Anciaux heeft het woord.**Minister Bert Anciaux:** Mevrouw de voorzitter, ik kan alleen maar gelukkig zijn met de grote eensgezindheid.**De voorzitter:** Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking**De voorzitter:** Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-2007, nr. 946/3).**– De artikelen 1 tot en met 15 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de republieken Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama, anderzijds, ondertekend in Rome op 15 december 2003**– 938 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2****Algemene bespreking****De voorzitter:** Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Smet, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Miet Smet: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.**De voorzitter:** Minister Bourgeois heeft het woord.**Minister Geert Bourgeois:** Mevrouw de voorzitter, ik dank de verslaggever voor haar verslag.**De voorzitter:** Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking**De voorzitter:** Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 938/1)**– De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Andesgemeenschap en haar lidstaten (Bolivia, Colombia, Ecuador, Peru en Venezuela), anderzijds, ondertekend in Rome op 15 december 2003

– 939 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Smet, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Miet Smet: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik herhaal mijn vorige tussenkomst.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 939/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Overeenkomst voor samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, ter bestrijding van fraude en andere illegale activiteiten die hun financiële belangen schaden, en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 26 oktober 2004

– 943 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Hoebeke, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, we hebben dit in de commissie voor Buitenlands Beleid behandeld, op vraag van minister Van Mechelen, maar er was geen discussie over.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 943/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet – 945 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Ik stel voor de vergadering te schorsen om de bevoegde minister op te roepen.

– *De vergadering wordt geschorst om 10.06 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 10.24 uur.*

De heer De Meyer, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mevrouw de minister, beste collega's,

het is ondertussen genoegzaam bekend dat ons land kampt met een slechte isolatiegraad in de woningen. Tot nog toe hadden we een zeer zwakke isolatienorm, namelijk de K55-norm, die in de praktijk in de meerderheid van de gevallen niet eens werd gehaald noch nageleefd. Dat was een gedeelde verantwoordelijkheid. Het was de verantwoordelijkheid van de bouwheer, die steeds een groter huis wilde neerzetten dan hij eigenlijk kon betalen. Als hij moest kiezen tussen het uitgeven van zijn laatste centjes aan isolatie of aan een nieuwe badkamer of keuken, koos hij veelal voor dat laatste. Het was ook de verantwoordelijkheid van de aannemer die op het verzoek van de bouwheer is ingegaan om de isolatie maar achterwege te laten of minder isolatie te plaatsen en op die manier zelfs de wettelijke isolatienorm niet te respecteren. Het was ook de verantwoordelijkheid van de architecten die de bouwheren en aannemers hebben laten doen en medeverantwoordelijk zijn geweest voor het feit dat de wettelijke isolatienorm niet werd gerespecteerd. Ten slotte was het een verantwoordelijkheid van de overheid die de isolatienorm onvoldoende heeft gehandhaafd en onvoldoende werk heeft gemaakt van een gedegen sensibilisering. Ze heeft onvoldoende gewezen op het nut van een goede isolatie van woningen voor het energieverbruik, het wooncomfort en de prestaties voor het binnenklimaat.

Dit heeft ertoe geleid dat de Belgische woningen de grootste energieverliezen kennen van alle woningen in de Europese Unie. Uit studies van onder meer Eurima, de Europese federatie van isolatieproducenten, blijkt dat per vierkante meter woonoppervlak een Belgische woning meer dan het dubbele van de energie verbruikt dan bijvoorbeeld een Zweedse woning, hoewel het klimaat daar veel kouder is. Dit heeft gezorgd voor een hoge factuur voor de burger die maandelijks met enorme energiekosten wordt geconfronteerd, en een hoge factuur voor het milieu. De energievervalsing in onze woningen zorgt voor de uitstoot van heel wat broeikasgassen en verzurende, ozonvormende stoffen die de luchtkwaliteit verpesten.

Het was dus hoog tijd om hieraan iets te doen. De kentering is er gekomen op het einde van de vorige legislatuur, toen met een wisselmeerderheid het Energieprestatiedecreet is goedgekeurd, dat strengere energieprestatienormen oplegt aan woningen en een omzetting was van een Europese richtlijn. Ook daar voelden we de Europese adem in onze nek. Dat decreet legde energieprestatienormen op voor woningen die niet alleen rekening houden met de isolatiegraad maar ook met de efficiëntie van het verwarmingssysteem, het koelsysteem en dergelijke meer.

Het heeft een hele tijd geduurd om het energieprestatiedecreet tot een werkbaar geheel te maken. Er moest nog een softwareprogramma worden ontwikkeld dat dat energiepeil van woningen kan berekenen. Ook bleek dat

het decreet tot heel wat administratieve overlast aanleiding zou geven. Om de tijd te gunnen om dat softwarepakket te ontwikkelen, zijn we in een overgangssituatie beland, die volgende week afloopt.

Vandaag kan deze hoge vergadering haar goedkeuring hechten aan een nieuw, bijgestuurd Energieprestatiedecreet, dat op essentiële punten verschilt van het vorige. Op de eerste plaats voorziet het in een belangrijke administratieve vereenvoudiging, zeker als het gaat over de rol die lokale besturen te spelen hebben in het toepassen en handhaven van de regelgeving. Er wordt een centrale gewestelijke energieprestatiedatabank gecreëerd, waar allerlei documenten die vroeger via de gemeentebesturen moesten gaan nu rechtstreeks elektronisch kunnen worden overgemaakt. Dan heb ik het over de startverklaring, de EPB-aangifte en dergelijke. De databank zal ook automatisch herinneringsbrieven genereren en verzenden. Uiteraard zal dit leiden tot een aanzienlijke afname van de administratieve overlast.

De nieuwe decreettekst die hier vandaag wordt voorgesteld, voorziet ook in een uitbreiding van de definitie van de verslaggevers: niet alleen burgerlijk en industrieel ingenieurs en architecten, maar ook bio-ingenieurs zullen straks als verslaggever kunnen optreden.

Nog een belangrijke wijziging is het schrappen van het EPB-voorstel, een soort voorafgaande controleberekening die moest worden gemaakt van de energieprestaties van een woning die men wou bouwen. Er is gebleken dat men niet beschikte over een aantal gegevens op het ogenblik dat die berekening moest worden gemaakt. Traditioneel is het immers zo dat men pas bestekken gaat opmaken op het ogenblik dat men een vergunning heeft. In het vorige decreet was bepaald dat het EPB-voorstel, met de berekening van alle energieprestaties, voor de opmaak van die bestekken moest worden opgemaakt. In de praktijk was dat niet haalbaar.

Met de aangebrachte wijzigingen zijn uiteraard niet alle problemen van de baan. De schrapping van het EPB-voorstel maakt dat er geen voorafgaande controleberekeningen meer moeten gebeuren, zodat de preventieve werking van dat EPB-voorstel wegvalt. Bouwheren en architecten hebben niet langer op voorhand de garantie dat het huis dat ze gaan bouwen aan de wettelijk opgelegde energieprestatie-eisen zal voldoen. Mijnheer de minister, ik wil u dan ook vragen of het niet mogelijk is dat bij de startverklaring alsnog dergelijke garanties worden geboden, bijvoorbeeld op basis van een vereenvoudigd rekenblad of een vereenvoudigde rekenmethode.

Het softwarepakket is ontwikkeld door het Wetenschappelijk en Technisch Centrum van de Metaalverwerkende Nijverheid. Architecten vinden het nog altijd

een tijdrovend en gebruiksvriendelijk pakket. Ik wil me er niet over uitspreken of ze gelijk hebben. Ik wil alleen vragen dat de wijze waarop dit pakket in de praktijk wordt gebruikt, voortdurend zou worden geëvalueerd. We moeten er ook voor zorgen dat het wel degelijk gebaseerd is op de Europese normen inzake het berekenen van de energieprestaties van woningen. CEN, het Europees Comité voor Standaardisatie, heeft daar immers bepaalde normen voor ontwikkeld, die trouwens ook moeten worden geïmplementeerd in de Belgische normen, die zullen worden opgesteld door het Belgisch Instituut voor Normalisatie. We moeten er echt zeker van zijn dat dit softwarepakket gebaseerd is op de wettelijk vereiste normen voor het berekenen van energieprestaties. Het pakket zal immers ook worden gebruikt om de administratieve boetes te berekenen als bouwheren niet voldoen aan het wettelijk opgelegde energieprestatiepeil. Om juridische problemen achteraf te vermijden, moeten we er ons op voorhand van vergewissen dat dit pakket wel degelijk een correcte vertaling is van de Europese en Belgische normen.

Dit ontwerp van decreet moet ook worden geflankeerd door een goed handhavingsbeleid. We hebben het daar in de commissie ook al over gehad. Dit mag geen papieren operatie zijn.

Met dit ontwerp van decreet wordt een cultuuromslag beoogd in de manier waarop we zullen bouwen. Die cultuuromslag moet zich ook in de praktijk voltrekken en dat vereist de inzet van voldoende mensen en middelen zodat op het terrein kan worden nagegaan of de nieuw gebouwde woningen aan de nieuwe energieprestatie-eisen voldoen.

Een andere vorm van flankerend beleid is het beleid inzake communicatie en sensibilisatie. Alle betrokken actoren, de bouwheren, de architecten, aannemers, leveranciers van verwarmingstoestellen, moeten allemaal worden gesensibiliseerd opdat de nieuwe aanpak een succes wordt. Uiteraard kan Batibouw, dat in februari van volgend jaar plaatsvindt, een goede aanleiding vormen om het nieuwe decreet in de schijnwerpers te plaatsen.

Alle betrokken actoren, en de bouwheer in het bijzonder, moeten erop worden gewezen dat extra investeren vooraf weliswaar leidt tot een extra initiële meerkost. Het is echter een meerkost die op relatief korte termijn terugverdiend wordt. De terugverdienperiode en de terugverdieneffecten moeten onder de aandacht van de bouwheer worden gebracht. Vanaf het moment dat de initiële meerkost voor isolatie, efficiëntere verwarming en zo meer, is afbetaald, blijft er immers alleen nog pure winst over. Dat moeten we duidelijk onderstrepen.

Het is trouwens ook zo dat de afdeling bouwfysica van de K.U.Leuven heeft berekend dat het economisch optimum in het energieprestatiepeil niet ligt bij E100, zoals

we met dit ontwerp van decreet willen afdwingen en opleggen, maar bij een veel verdergaand E60-peil. Als we rekening houden met de stijgende energieprijzen, dan zal het economisch optimum zelfs nog veel lager liggen. Ook daarvan moeten we alle actoren bewust maken.

Het feit dat het economisch optimaal peil, dat rekening houdt met de initiële meerkost maar ook met de besparing op de maandelijkse energiefactuur, lager ligt dan het wettelijke minimum, moet de overheid ertoe aanzetten om een voorloperbeleid te voeren. Met dat beleid moeten alle actoren gestimuleerd worden via steunmaatregelen en fiscale stimulansen, zoals de verlaging van de onroerende voorheffing, opdat verder wordt gegaan dan het wettelijke minimum.

De overheid moet haar voorbeeldfunctie ter harte nemen door een stap verder te gaan in de gebouwen die de overheid neerpoot of die met steun van de overheid worden gebouwd. Wij zijn grote voorstanders van een beleid dat het concept van passiefhuis algemeen ingang doet vinden. Passiefhuizen zijn huizen die dermate goed geïsoleerd zijn dat ze zelfs geen verwarmingsinstallaties meer nodig hebben om het klimaat op peil te brengen. Het zijn huizen die warm gestookt kunnen worden met de lichaamswarmte en via het energieverlies van frigo's en computers.

In Duistland, Oostenrijk, Zwitserland en Scandinavië zien we ze als ze als paddenstoelen uit de grond schieten. Bij ons zijn ze nog schaars. Gelukkig is er al een eerste school in Beernem die volgens het passiefhuisconcept werd opgericht. Ook in Wallonië zien we de eerste sociale woningen die volgens het concept worden gebouwd. Ook de eerste lokale besturen beginnen met het passiefhuisconcept te experimenteren. Zo heeft het Havenbedrijf Gent zijn nieuwe kantoorgebouw volgens dat concept opgetrokken. Ook bedrijven beginnen er steeds meer in te investeren. Het nieuwe kantoorgebouw van Volvo Trucks zal ook volgens het passiefhuisconcept worden opgetrokken.

Ik denk dat we nog veel verder moeten gaan. Ook in Vlaamse sociale woningen moeten we durven experimenteren met het passiefhuisconcept. We moeten echt een voorloperbeleid voeren. We moeten ervoor zorgen dat dit decreet, dat een deeltje van onze achterstand op Europees vlak voor wat de energieprestaties van woningen en gebouwen betreft doet inhalen, ook wordt aangegrepen om voor een gedeelte van de sector ook eens voorop te lopen op Europa. We moeten niet altijd de anderen achterna blijven hollen.

Mijnheer de minister, de introductie van het passiefhuisconcept zou natuurlijk ook gestimuleerd kunnen worden door het op termijn als een verplichte overweging op te nemen in het artikel dat reeds in het ontwerp van decreet werd voorzien en dat een aantal bouwtechnieken en duurzame-energieopwekkingsinstallaties ver-

plicht doet overwegen voor grote gebouwen met meer dan 1000 vierkante meter vloeroppervlakte. Op termijn moeten we kijken of deze toevoeging te verantwoorden is. Nu is het al zo dat voor er aan de bouw van grote gebouwen met meer dan 1000 vierkante meter vloeroppervlakte wordt begonnen, moet worden nagegaan of een decentrale opwekking van energie via hernieuwbare energiebronnen mogelijk, en technisch en economisch haalbaar is.

Voorafgaand moeten zij bijvoorbeeld nagaan in hoeverre een warmtekrachtkoppelinginstallatie neergepoot kan worden. Waarom zouden zij ook niet voorafgaand nagaan in hoeverre het gebouw opgetrokken kan worden via het passiefhuisconcept? Dat zou aansluiten op uw slogan, mijnheer de minister, dat een bespaard kilowattuur nog altijd beter is dan een groen kilowattuur. Wat ons betreft kan dat passiefhuisconcept bij de toepassing en uitvoering van dit ontwerp van decreet een belangrijke plaats krijgen.

Ten slotte zorgt het ontwerp van decreet niet alleen voor energieprestatie-eisen voor bouw en vernieuwbouw. Het regelt ook de invoering van energiecertificaten voor bestaande woningen. Het ontwerp van decreet en zijn uitvoeringsbesluit schrijven voor dat bestaande woningen die verkocht worden vanaf 2008 ook een energiedoellichting moeten krijgen, op basis waarvan een energiecertificaat wordt afgeleverd.

In dat certificaat zal staan wat het energieverbruik van de woning is, maar het zal ook een opsomming geven van de energiebesparingsmaatregelen, met respectievelijke kostprijs en terugverdientijd. Vanaf 2009 wordt dat energiecertificaat ook verplicht voor nieuwe huurcontracten. Als dat certificaat zou kunnen leiden tot een soort energielabeling van woningen, naar analogie met wasmachines, koelkasten en auto's, kan dat volgens ons een belangrijke stimulans zijn voor de verhuurders om hun woning energiezuinig aan te passen en om investeringen door te voeren die zij nu nalaten. Het kan ook voor huurders de verborgen energiekosten zichtbaar maken. Dat moet er uiteraard toe leiden dat investeringen in energiebesparing ook op de huurmarkt effectief doorgang vinden. Voor kopers van een nieuwe woning zal dat energiecertificaat alle besparingsmogelijkheden inzichtelijk maken, zodat zij weten welke investeringen zij kunnen meenemen in de renovatie die zij met hun nieuwe woning voor ogen hebben.

Mijnheer de minister, collega's, dit ontwerp van decreet is geen eindpunt. Zoals ik al gezegd heb, zal het geflankeerd moeten worden door een duidelijk sensibiliserings-, communicatie- en handhavingsbeleid. Het decreet zal ook verder uitgevoerd moeten worden. Het systeem van energiecertificeringen en energielabeling van bestaande woningen moet nog verder vorm gegeven worden via uitvoeringsbesluiten.

Het ontwerp van decreet zal ook een continue praktijkopvolging nodig maken. Desnoods moet het softwarepakket bijgestuurd worden en, in functie van de ervaringen, kan het wettelijke minimale energieprestatiepeil algemeen opgetrokken worden, zodat we nog zuiniger gaan bouwen.

Onder die voorwaarden kan dit ontwerp van decreet zorgen voor een ware cultuuromslag in de manier waarop wij in Vlaanderen gaan bouwen en wonen. *(Applaus bij de meerderheid en bij Groen!)*

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik wil nog een aantal elementen toevoegen vanuit de CD&V-fractie. Ik ben ervan overtuigd dat dit pas goed kan slagen als we een goed communicatieplan opzetten, zowel naar de architecten als naar de bouwheren. We hopen dat er een goede, leesbare brochure verschijnt tegen Batibouw, want dat is een belangrijke hefboom.

Een aspect dat in de hele discussie niet naar voren is gebracht, is dat we in Vlaanderen veel industrie hebben die tot de Europese top behoort. We moeten het onderzoek verder stimuleren via het IWT en de nodige omkadering geven aan die bedrijven, zodat zij hun koppositie in Europa kunnen blijven behouden. Dat is een zeer belangrijk punt. Misschien kunt u dat ook meegeven aan uw collega, minister Moerman.

Mijnheer Martens, over het passiefhuis zijn de stellingen bekend. Het is zeker het onderzoeken waard, maar ik zou nu nog niet ja of neen zeggen. Laten we dit in alle rust bekijken, vooraleer nieuwe normen op te leggen.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Decaluwe, eigenlijk bestaat het al. Het zou interessant zijn om met de commissie eens een passiefhuis te bezoeken. Zo erg veel onderzoek is er niet meer nodig. De efficiëntie ervan is al bewezen. De heer Martens wijst er overigens terecht op dat Wallonië ons op dit punt voor is. Daar bouwen ze sociale huizen volgens dit concept. Het kan dus vrij snel gaan.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik dank de collega's voor hun bijdrage, zowel hier als in de commissie. De heer Martens heeft een aantal verzuchtingen verwoord die in het nieuwe ontwerp van Energieprestatiedecreet zijn opgenomen. We hebben ervoor geopteerd niet te amenderen, maar wel een nieuw ontwerp in te dienen.

Terecht werd gesteld dat dit decreet in de vorige regeerperiode in zijn eerste vorm werd goedgekeurd.

We hebben dat uitgevoerd, en nu voeren we op een vier-tal terreinen een aanpassing door, namelijk de definitie van de verslaggever, de schrapping van het EBB-voorstel en de opwaardering van de startverklaring, de impact van de oprichting van een gewestelijke energieprestatiedatabank en ten slotte de aanpassing van de administratieve geldboetes.

Op sommige vragen die hier gesteld zijn, heb ik in de commissie al geantwoord. Aan de heren Martens en Decaluwe wil ik mededelen dat we natuurlijk de inspanningen voor sensibilisatie en promotie verder zullen opdrijven. De heer Decaluwe heeft dienaangaande in de commissie ook voorstellen gedaan waarop we zeker zullen ingaan.

Mijnheer Martens, in verband met de handhaving had ik al in de commissie geantwoord dat we de afgelopen periode alles gedaan hebben om ze op poten te zetten en concreet uit te voeren. We zullen in 2007 expliciet de nadruk op de handhaving leggen, en daartoe de nodige controles uitvoeren.

Met betrekking tot het softwarepakket benadrukte u nogmaals dat het niet alleen gebruiksvriendelijk moet zijn, maar ook maximaal de Europese normen moet bevatten. In dat verband had ik u al geantwoord dat we met die software wat problemen hebben, maar dat de door u gestelde vereisten evident zijn.

Ook over de passiefwoningen hebben we gesproken. U verwijst naar wetenschappelijk onderzoek waaruit blijkt dat het E60-peil optimaal is. De passiefwoning gaat echter nog verder. We moeten in elk geval verder gaan in die richting, maar dan stapsgewijze. Het ontwerp van decreet biedt een aantal kapstokken om die stappen te zetten.

Uw verwijzing naar Batibouw is pertinent. We zullen dan ook gebruik maken van deze beurs voor sensibilisatie en informatie. Ook aan de labeling wordt verder gewerkt.

Met dit nieuwe ontwerp van Energieprestatiedecreet voeren we een aantal belangrijke wijzigingen door, vooral met het oog op vereenvoudiging. Nu komt het eropaan het maximaal op het terrein – in de woningen dus – te realiseren.

De voorzitter: De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2006-2007*, nr. 945/1).

– *De artikelen 1 tot en met 34 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden

ONTWERP VAN DECREET houdende de lokale diensteneconomie – 940 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Van den Heuvel, verslaggever, heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Het ontwerp van decreet houdende de lokale diensteneconomie heeft als belangrijkste opzet een structurele verankering te scheppen voor alle experimenten die aan de gang zijn inzake buurt- en nabijheidsdiensten. Het gaat hier dus om een kaderdecreet dat voor de verschillende werkvormen verder zal worden geconcretiseerd in uitvoeringsbesluiten. Op die manier krijgt de derde pijler binnen de sociale economie een gepaste structuur. Voor de sector van de invoegeconomie, de eerste pijler, was dat reeds het geval. De tweede pijler, de sociale en beschutte werkplaatsen en de arbeidszorg, wordt binnenkort gereorganiseerd in een eenheidsdecreet. Structuur in het werkveld en een eenvoudige regelgeving, daar komt het dus op neer.

Dit ontwerp van decreet is in overeenstemming met het regeerakkoord, waarin een meer gestructureerde werkgelegenheid in de lokale diensteneconomie wordt vooropgesteld en waarin ook een bijzondere rol is weggelegd voor de lokale besturen. De lokale diensteneconomie bezit immers de unieke eigenschap zowel in te spelen op lokale noden voor werkgelegenheid voor kansengroepen, als op lokale behoeften voor dienstverlening. De diensten mogen op dat ogenblik echter niet door commerciële initiatieven worden ingevuld en niet vermarktbaar zijn, maar wel een reële behoefte betekenen.

Het zijn de lokale besturen en de werkwinkel die de matching tussen deze twee lokale behoeften moeten waarmaken. Dit past binnen een breder klaverblad-financieringsmodel waarbij naast de plaatselijke besturen en de sector van de sociale economie, ook de federale overheid, sectoren zoals welzijn of cultuur en de gebruikers hun deel bijdragen. Uiteindelijk moet dit leiden tot bijkomende, kwaliteitsvolle tewerkstelling van kansengroepen en een al even kwaliteitsvolle dienstverlening.

Concreet voorziet het ontwerp van decreet in een loon- of omkaderingspremie voor de erkende lokale diensteneconomie en dit op basis van het aantal door de minister toegekende doelgroepwerknemers. De doelgroep bestaat uit laaggeschoolde langdurig werklozen, leefloongerechtigden en gerechtigden op financiële en maatschappelijke hulp. De erkenning hangt af van bepaalde in het ontwerp van decreet opgenomen voorwaarden. Deze en mogelijks ook bijkomende voorwaarden worden bepaald door de Vlaamse Regering. Zij verleent ook de erkenning na advies van het Forum Lokaal Werkgelegenheidsbeleid of het Resoc, en het Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie. Hierbij wordt vanzelfsprekend het begrotingskrediet niet overschreden.

De loonpremie bedraagt op jaarbasis maximaal 8000 euro per doelgroepwerknemer. De omkaderingspremie kan oplopen tot ten hoogste 12.000 euro op jaarbasis.

Ik ga even verder in op de commissiebesprekingen. Alle fracties ondersteunen het ontwerp van decreet en de bijhorende doelstelling. Op die manier wordt immers eindelijk ingespeeld op de noden van de sector. Er wordt getracht de doorstroming van werknemers naar de reguliere sector te bevorderen. Daarnaast verdwijnt de financiële onzekerheid binnen de sociale sector. Deze positieve elementen komen vaak terug in het betoog van de fractievertegenwoordigers in de commissie.

De sp.a-fractie gaf tijdens de bespreking een redelijk volledige opsomming van nog andere gunstige aspecten die het ontwerp van decreet met zich meebrengt. Zo wordt aan doelgroepwerknemers de mogelijkheid geboden om ook in de sociale economie een duurzame baan te vinden en hierdoor competenties te verwerven die hun arbeidsmarktpositie verstevigen.

De VLD-fractie vroeg hierbij wat meer duidelijkheid op twee vlakken: enerzijds over de omschrijving van de doelgroepwerknemers en dan vooral over de definitie van langdurig werklozen, en anderzijds over de doorstroom- en doorgroei mogelijkheden. De VLD wil ook weten wat er gebeurt met langdurig werklozen met korte tussentijdse tewerkstellingen, of er streefcijfers worden opgesteld inzake doorgroeien en of het nog mogelijk is voor werknemers die doorgestroomd zijn naar de reguliere sector om terug te keren naar de sociale economie.

Volgens de minister is het nog niet duidelijk of er streefcijfers moeten worden geplakt op de doorstroming. Voor doorstromers zal het moeilijk zijn een terugkeerrecht in te stellen. In het kader van het eenheidsdecreet wordt wel gezocht naar oplossingen om de terugkeer naar een sociale en beschutte werkplaats mogelijk te maken voor mensen bij wie de integratie in een reguliere job niet gelukt is.

Een tweede positief element is het feit dat de lokale diensteneconomie invulling geeft aan reële maatschap-

pelijke noden die onvoldoende worden ingevuld door de reguliere economie. Hierbij hoort de discussie van concurrentievervalsing waarbij de sociale economie oneerlijk zou concurreren met soortgelijke activiteiten in het reguliere circuit.

De SERV waarschuwt hiervoor in zijn advies. De Vlaams Belangfractie deelt deze bekommernis.

Zowel de vertegenwoordigers van sp.a als van N-VA maken zich hierover minder zorgen, aangezien er op de hoorzitting geen fundamentele kritiek was op de mogelijke concurrentievervalsing en er hiervan ook geen concrete voorbeelden konden worden gegeven. Bovendien vindt men dat zwartwerk zorgt voor de echte concurrentievervalsing. De lokale diensteneconomie speelt in op deze problematiek door zwartwerk te verminderen.

Minister Van Brempt antwoordt hierop dat de mogelijke concurrentievervalsing veeleer een theoretisch debat is. Ook bij de opstart van de PWA's gingen dergelijke stemmen op. De PWA's zijn ondertussen echter zeer complementair gebleken en treden niet in concurrentie met het reguliere circuit.

Bij de door sp.a gegeven opsomming van de positieve elementen aan het ontwerp van decreet, belanden we bij het activeren van de lokale fora door de belangrijke rol die hen door het ontwerp wordt toegekend. Ook de N-VA- en CD&V-vertegenwoordigers zijn het er mee eens dat plaatselijke besturen verantwoordelijkheden moeten krijgen. Het lid van N-VA merkt op dat de dertien centrumsteden en -gemeenten daarvoor een financiële tegemoetkoming hebben gekregen van de overheid, wat niet het geval is voor de andere gemeenten, die toch ook verantwoordelijkheden moeten dragen.

CD&V pleit ervoor te vermijden afbreuk te doen aan de lokale regierol. Verder moet het ter beschikking staande instrumentarium eenvoudig te gebruiken zijn. De administratieve lasten mogen niet te zwaar worden. Bovendien vindt CD&V dat de Vlaamse Regering verantwoordelijk is voor een goede en continue informatiestroom naar de lokale regisseurs in verband met de ingediende en erkende projecten.

Sp.a lauwert ten slotte ook de techniek van klaverblad-financiering, die een solide financiële basis biedt. Toch maant deze fractie aan tot een zo snel mogelijke en duidelijke regeling van het Vlaamse deel van de financiering. Zo wordt het minder ingewikkeld om de financiering voor de projecten rond te krijgen. Bovendien werd er door een vertegenwoordiger van de fractie gewezen op de mogelijke problemen die kunnen rijzen inzake de inbreng van de federale overheid. Ook de andere fracties hebben opmerkingen bij deze techniek.

De VLD deelt de bezorgdheid van de Raad van State over de onduidelijkheid van het begrip klaverbladfinanciering. CD&V merkt op dat dit decreet maar een blaadje van het klavertjevier regelt. De andere financieringsbronnen blijven onzeker en vooral de financiering vanuit de belendende domeinen vormt hierbij een pijnpunt. Elk beleidsdomein heeft immers zijn eigen prioriteiten en beleid dat op het terrein al moet worden gefinancierd. Het is dus twijfelachtig of ze nog extra middelen zullen vrijmaken voor de lokale diensteneconomie. Een goede afstemming tussen de initiatieven binnen de lokale diensteneconomie en die van de andere domeinen is in ieder geval onontbeerlijk.

De NV-A is in de eerste plaats bezorgd over het verloop van de overgang naar de nieuwe financiering als de huidige experimentele projectfinanciering is afgelopen. Minister Van Brempt reageert hierop door te benadrukken dat de Vlaamse Regering de andere financieringsbronnen vanzelfsprekend nauw moet opvolgen. Door een en ander decretaal te verankeren, krijgt de Vlaamse overheid sterke argumenten in handen om de federale overheid aan te zetten de bestaande financiering voort te zetten. De samenwerking met andere beleidsdomeinen die elk hun eigen behoeften en prioriteiten hebben, maakt de uitvoeringsbesluiten zo ontzettend belangrijk. De minister stelt dat het haar prioriteit is om samen met de collega's van de andere departementen gezamenlijke uitvoeringsbesluiten op te stellen.

Om af te ronden overloop ik nog enkele andere opmerkingen. De VLD-fractie informeert naar de stand van zaken van de uitvoeringsbesluiten en wil weten of Brusselse buurt- en nabijheidsdiensten ook onder het decreet zouden kunnen vallen, aangezien sommige diensten tot de gemeenschapsmaterie behoren. De minister antwoordt hierop dat de Brusselse initiatieven onder de Brusselse reglementering vallen. Samenwerkingsovereenkomsten kunnen er natuurlijk wel zijn. Verder vraagt de VLD zich af of de erkenningen van onbepaalde duur ook nog zouden geëvalueerd worden.

Vlaams Belang verklaart zich op zich al tegen het principe van dergelijke erkenningen van onbepaalde duur. De minister antwoordt hierop dat de projecten die een erkenning van onbepaalde duur hebben gekregen toch jaarlijks zullen worden geëvalueerd. Een project kan hierbij zijn erkenning verliezen.

Een lid van CD&V vindt dat er te veel is overgelaten aan de uitvoeringsdecreten en hoopte dat het eenheidsdecreet een beter werkstuk zou zijn. Goed wetgevend werk vergt dat een decreet wordt opgesteld met oog voor de toekomst en niet louter bedoeld is om actuele problemen op te lossen. Dat het voorliggende ontwerp hier niet altijd even goed aan voldoet, kan te maken hebben met de nauwe betrokkenheid van diverse actoren bij het overleg, wat op zich natuurlijk geen slechte zaak is.

CD&V wijst verder nog op enkele addertjes onder het gras. Ten eerste moet er een verschil zijn in arbeidsvoorwaarden tussen de reguliere en sociale economie. Zo niet heerst er het gevaar van de creatie van nepstatuten, waarbij sociale en reguliere tewerkstelling convergeren.

Ten tweede moet men oppassen met aan de sociale economie dezelfde kwaliteitsvereisten op te leggen als aan de reguliere sector. Hierdoor zouden bepaalde initiatieven wel eens in de problemen kunnen komen. De vraag is ook hoe men die kwaliteit gaat meten. Dit kan men immers niet doen aan de hand van diploma-vereisten. De minister benadrukt hierbij het belang van de regeling van de erkenning van elders verworven competenties. In deze context wordt overlegd met het departement Welzijn om de diplomaverenisten inzake kinderopvang los te laten.

Ten derde vreest het CD&V-lid ook voor vermarkting van mantelzorg. Er moet hierbij op worden gelet dat ook sociaal zwakkere groepen van die vermarkte diensten gebruik kunnen maken. De vraag is volgens hem ook of het wel in alle gevallen een goede zaak is als de familiale en maatschappelijke solidariteit wordt vervangen door een professioneel aanbod van zorgdiensten. Mogelijk wordt dit voor de overheid op termijn onbetaalbaar.

Ten vierde dringt het CD&V-lid erop aan dat erover wordt gewaakt dat kleinere projecten, met een beperkt aantal doelgroepwerknemers niet in de kou blijven staan inzake omkaderingssteun. De minister antwoordt dat een project met minder doelgroepwerknemers toch minimaal één omkaderingswerknemer zal krijgen. Dat is een tegemoetkoming voor de vele kleine projecten. Ten slotte wijst het lid ook op de taak van de Vlaamse Regering om te zorgen voor een goede en eenvormige monitoring van de projecten.

Een ander CD&V-lid maakt zich zorgen omtrent de mogelijke reactivering van PWA's en de verhouding tot de lokalediensteneconomie. De minister is ervan overtuigd dat de recente federale PWA-voorstellen complementair zijn aan het voorliggende ontwerp van decreet. De PWA-voorstellen zijn erop gericht om oudere werklozen, die niet meer in de arbeidsmarkt inschakelbaar zijn, ook in de regeling op te nemen. Dat doorkruist de doelstellingen van dit ontwerp van decreet niet, dat streeft naar een volwaardig statuut en duurzame tewerkstelling. Na deze uitvoerige bespreking wordt het ontwerp van decreet zonder wijzigingen aangenomen met zeven stemmen bij vier onthoudingen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, dit ontwerp

van decreet is niet een en al kommer, dat geef ik grif toe. Er staan dingen in die het Vlaams Belang kan goedkeuren. We zullen dan ook niet tegenstemmen, maar ons onthouden. Nochtans ontbreekt het aan bepaalde garanties.

Ik wil het eerst hebben over de mogelijke vervalsing van concurrentie. UNIZO heeft daar tijdens de hoorzitting niet echt kritiek op gegeven, maar ik stel vast dat er een hemelsbreed verschil is tussen wat UNIZO hier heeft verklaard en tussen datgene wat lokale afgevaardigden van UNIZO me zeggen. Dat zijn twee verschillende klokken. Ik vraag me dan ook stilletjes af of we tijdens de vorige legislatuur geen andere uitleg van UNIZO zouden hebben gekregen. Dat is misschien een stoute opmerking, maar af en toe durf ik die maken. Die garantie vind ik dus niet terug in het ontwerp van decreet.

Ik vind evenmin een sluitende controle op de ontwikkeling van de projecten terug. Er wordt een project voorgesteld, goedgekeurd en gesubsidieerd, maar de controle achteraf over hoe het zich ontwikkelt, ontbreekt.

Er is een probleem met de erkenning voor vier jaar. Een erkenning voor zes jaar zou interessanter geweest zijn. Die zou samenvallen met de legislatuur van een gemeentebestuur.

Ik heb in de commissie mijn bezwaren tegen een erkenning voor onbepaalde duur al geopperd. Ik wil ze hier herhalen. In het ontwerp van decreet komen de instrumenten niet voor om projecten die voor onbepaalde duur zijn erkend ook effectief te controleren. U zegt wel dat er een jaarlijkse evaluatie zal volgen, maar dat staat nergens in de tekst. Men vraagt evenmin aan de verantwoordelijken om een rapport over het geleverde werk in te dienen.

Een laatste bemerking: er zijn geen waarborgen dat er op een objectieve manier zal worden aangeworven. In de tekst heeft men het over doelgroepen, kansengroepen en voorkeuren bij aanwerving, maar hoe dat precies mag of zal verlopen, is onduidelijk. Ik vrees dat de mogelijkheid bestaat dat men willekeurige manier zal aanwerven. Al deze bezwaren maken duidelijk dat we dit ontwerp van decreet niet zullen goedkeuren. We zullen ons bij de stemming onthouden. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Jan Laurys: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, collega's, het verslag van de heer Van den Heuvel was uitvoerig en gedetailleerd. Ik kan me hier dan ook beperken tot het herhalen van de voornaamste bedenkingen die we in de commissie hebben verwoord. Voor alle duidelijkheid: onze fractie staat achter dit ontwerp. Toch hebben we gemengde gevoelens. Enerzijds is er een bekommernis: het werkveld wacht al lang op een structurele financiering. Anderzijds zijn er de argumenten van de SERV en de Raad van State: dit

decreet is juridisch niet perfect. Te veel wordt overgelaten aan de uitvoeringsbesluiten, te veel is nog te vaag en onvoldoende nauwkeurig omschreven. Juristen zijn soms vitters, maar afspraken moeten helder en duidelijk zijn, ook voor diegenen die niet betrokken waren bij het tot stand komen ervan of voor mensen die na ons komen.

Zoals gisteren reeds gezegd, komen deze decreten tot stand in nauw overleg met de actoren van het veld. De eerste bekommernis is dan ook altijd het vinden van een afsprakenkader. Dat is echter niet altijd hetzelfde als goed wetgevend werk. Vandaar de oproep om voor decreten te streven naar juridische perfectie en ook tijdig politiek terug te koppelen.

Ik heb nog vier algemene bedenkingen. Het bewaken van de kwaliteit van de dienstverlening is een probleem. We staan een beetje voor een dilemma. Men verwacht van de buurt- en nabijheidsdiensten dezelfde kwaliteit als van de reguliere diensten. Hoe gaat men de kwaliteit definiëren? De vereisten zijn anders: er zijn geen diplomavereisten, maar wel doet men een beroep op ervaring en verworven competenties. Wat betekent dat in de praktijk?

Wat is het evenwicht tussen betere, misschien iets soepelere arbeidsvoorwaarden maar ook iets lagere lonen in de buurt- en nabijheidsdiensten enerzijds en de strenge arbeidsvoorwaarden, gecompenseerd door hogere lonen in de reguliere sector anderzijds? Als men dezelfde kwaliteit eist en identieke arbeidsvoorwaarden oplegt, maar daar niet dezelfde verloning tegenover stelt, is het gevaar niet denkbeeldig dat men over enkele jaren weer zal geconfronteerd worden met een vraag tot regularisatie van het nieuwe nepstatuut, met alle kosten die daaraan verbonden zijn. Ik pleit er dus voor om loonkostsubsidies echt te gebruiken voor de doelgroep waarvoor ze bestemd zijn. Het sociale circuit moet duidelijk afgebakend blijven.

Er is bovendien wel degelijk een gevaar voor de vermarkting van de mantelzorg. We stellen vast dat buurt- en nabijheidsdiensten sterk staan in die sectoren waar traditioneel de familie of het gezin een rol speelde: in de thuiszorg, de flexibele kinderopvang enzovoort. Uiteraard zijn de maatschappelijke omstandigheden gewijzigd: er is sprake van een 'verdunding' van de gezinnen, en tweeverdieners zijn nu de norm.

Veel gezinnen kunnen deze zorg niet meer op zich nemen. De vraag blijft of het een goede zaak is dat spontane sociale en familiale solidariteit vervangen wordt door 'marktspelers'. Indien dit veralgemeend wordt en zelfs een algemeen recht wordt, zal dit in de toekomst onbetaalbaar worden. Ook hier zal het er dus op aankomen een evenwicht te vinden en de zorg enkel

daar aan te bieden waar de familiale en/of sociale omgeving dit niet meer kan of wil geven.

Wat de klaverbladfinanciering betreft, zeggen we dat dit decreet slechts een blaadje van het klavertjevier regelt. Het pijnpunt blijft uiteraard de financiering vanuit de belendende domeinen. Die hebben immers allemaal reeds hun prioriteiten. Ook hier moeten de reguliere actoren betaald worden. De middelen zijn beperkt en moeten verdeeld worden over de vele bestaande organisaties. Sociale-economieprojecten en buurt- en nabijheidsdiensten zijn geen projecten van deze beleidsdomeinen en dus geen prioriteit. Het is dus voorbarig te denken dat de buurt- en nabijheidsdiensten structureel gered zijn indien dit ontwerp van decreet wordt goedgekeurd.

We zijn er geen voorstander van om de projecten nog eens voor te leggen aan de adviescommissie Sociale Economie. Het zou alleen maar een bijkomende administratieve belasting betekenen. De omkaderingspremie is inderdaad laag, maar we wachten liever op de eerste evaluatie om de omkaderingspremie juist te begroten. Wel pleiten we voor een degelijke en continue informatiestroom.

Ten slotte wil ik nog graag de aandacht vestigen op een specifiek probleem: Brussel. Dit decreet zou problemen kunnen opleveren voor die buurt- en nabijheidsdiensten in Brussel die uitsluitend of hoofdzakelijk actief zijn in het kader van de gemeenschapsbevoegdheden. Zo kan men in toepassing van het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang via de buurt- en nabijheidsdiensten bijkomende opvang organiseren. Alleen kan dit niet in Brussel, niet volgens dit decreet, vermits het een gewestbevoegdheid is, en niet via een ordonnantie. Deze initiatieven kunnen dus niet in aanmerking komen voor federale Sociale Inschakelingseconomie-middelen. Zelfde probleem doet zich ook voor op andere welzijnsdomeinen zoals hulp aan huis voor bejaarden, zieken of gehandicapten.

Ik zou dan ook willen vragen, mede op verzoek van mijn collega Steven Vanackere die in Brussel met deze dossiers geconfronteerd wordt, mee naar een oplossing voor dit probleem te willen zoeken. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik ben blij met dit ontwerp van decreet. Vorige sprekers en de verslaggever hebben al onderstreept dat het – een misschien te late – erkenning is van een sector die al lang haar nut bewezen heeft maar die meer energie moest steken in het zoeken naar fondsen dan in het begeleiden van doelgroepwerknemers. Ik ben ook blij met de formele erkenning van de sociale economie als eindtewerkstelling. Het sluit een beetje aan bij

het debat over de activeringspolitiek van twee dagen geleden.

We zullen het decreet dan ook goedkeuren, maar we hebben toch nog een aantal opmerkingen omdat heel veel nog zal afhangen van de uitvoeringsbesluiten. De bewaking van de kwaliteit en de professionaliteit is erg belangrijk. De idee over kinderopvang en ouderzorg, die op dit moment bij sommigen leeft, moet ons een beetje ongerust maken.

Ik zet even op een rijtje wat ik de laatste tijd zoal heb gehoord. Jongeren kunnen bij wijze van alternatieve straf in de ouderenzorg worden ingezet. Scholen maken afspraken met OCMW's om stoute kinderen geen strafstudie meer te geven maar bij ouderen te laten werken. Uw federale collega, bevoegd voor de PWA's, zegt dat langdurig werklozen misschien ook kinderen kunnen opvangen of voor ouderen kunnen zorgen. Last but not least is er de premier, die in zijn vierde burgermanifest van mening is dat langdurig werklozen voor hun werkloosheidsuitkering eigenlijk best klusjes kunnen opknappen in bejaardentehuizen of in de kinderopvang. Ik vind het heel erg belangrijk dat we vanuit dit parlement ingaan tegen deze manier van aankijken tegen het opvangen van kinderen en de zorg voor ouderen. Het is ook erg belangrijk, mevrouw de minister, dat u de kwaliteit bewaakt. Ik wil daar onmiddellijk bijzeggen, collega's, dat ik daarbij niet pleit voor een diplomavereiste. Ik ben een grote voorstander van het begrip 'elders verworven competenties' en het geven van kansen aan mensen die geen diploma hebben. Dit is een enorme uitdaging, mevrouw de minister, waarop u straks een eerste oefening zult maken in het kader van de uitvoering van het voorstel van decreet inzake de dienstencheques. Ik moet zeggen dat ik echt uitkijk naar de manier waarop u, samen met minister Vervotte, dat decreet zult invullen. Ik denk dat veel mensen ernaar uitkijken en dat dit eerste voorbeeld een stukje school zal maken voor een aantal andere voorbeelden die volgen.

Op termijn zie ik ook wel de spanning groeien tussen de inkomens van mensen die hetzelfde werk doen, voor een verschillend inkomen dus. Op dat vlak wil ik collega Laurys dus wel bijtreden. In de thuiszorg is het verzorgen van het dagelijks toilet aan een zorgbehoevende eigenlijk een verpleegkundige akte, die door het RIZIV wordt terugbetaald. Een verpleegkundige kan die taak delegeren aan een zorgkundige, die minder betaald wordt, voor hetzelfde werk. Als iemand uit de gewone thuiszorg, dus iemand die een opleiding voor verzorgende heeft, tijdens de uren dat hij zorg levert ziet dat een oudere persoon zich bemorst heeft, dan zal hij het toilet verzorgen. In het weekend is het de mantelzorger die het dagelijks toilet verzorgt, zonder daarvoor te worden betaald. Uit dit decreet blijkt dat het mogelijk is dat er binnenkort in de thuis- en nabij-

heidsdiensten nog eens een categorie wordt ‘tussenge-schoven’, die in het weekend in de plaats van de mantelzorg het dagelijks toilet zal verzorgen. Dit is dus inderdaad wel een reëel probleem. Er is een inkomenspanning: mensen die allemaal dezelfde akte uitvoeren worden op een verschillende manier betaald.

Hetzelfde geldt trouwens in de kinderopvang. In de erkende kinderdagverblijven werken gediplomeerde kinderverzorgsters, ook een WEP-plusser in de buitenschoolse kinderopvang moet een opleiding volgen, terwijl een onthaalouder helemaal geen diploma nodig heeft. Ook hier gebeurt dus hetzelfde werk door mensen met een totaal ander statuut en met een totaal andere verloning.

Ik denk dus dat we dit vroeg of laat toch zullen moeten harmoniseren. De lonen van mensen die lange tijd werken vanuit de buurt- en nabijheidsdiensten, moeten stilaan toegroeien naar die van mensen die met een diploma werken. Mensen met elders verworven competenties mogen niet automatisch minder verdienen, vind ik. Op termijn is dat dus toch een enorme uitdaging.

Een andere uitdaging, waarover ook een debat ten gronde zou moeten worden gevoerd, is de vermarkting van de zorg en van de mantelzorg. Mevrouw de minister, ik weet niet of u zich kunt voorstellen wat de vergrijzing in de toekomst zal betekenen. In 2040 zal ik oud zijn, een 80-plusser, u nog niet, maar in 2040 zal één Belg op tien ouder zijn dan 80 jaar. Dat is een enorm aantal, collega's. Als we dat in rekening brengen en tegelijkertijd bij ons model van zorg willen blijven, waarbij mensen zo lang mogelijk in eigen omgeving worden opgevangen, dan betekent dit dat we tegen 2040 een enorm leger mantelzorgers nodig hebben. Welnu, uit onderzoek van mevrouw Anne Dedry blijkt dat twee op de drie mantelzorgers ofwel de echtgenoot/echtgenote ofwel de kinderen van de hulpbehoevende zijn. In 2040 zullen er veel meer alleenstaanden ouder worden. De gezinnen verdunnen, en het is maar de vraag of de kinderen op dat moment nog in de buurt zullen zijn.

Als we ons model, waarbij we senioren zo lang mogelijk thuis houden, willen behouden, is de kans groot dat we deels naar een vermarkting gaan en dat die thuis- en nabijheidsdiensten wel eens heel belangrijk zouden kunnen worden. Dat zal enorm veel kosten.

Er zit ook een ethische kant aan het debat. Zieke kinderen worden in alle gevallen het best door hun ouders opgevangen. Zeker in de laatste levensfase worden oudere mensen het best opgevangen door hun eigen familie. Ik hoop dat het debat dat we hier voeren het debat over de tijds kredieten niet opzij zal schuiven. Het is belangrijk dat tijds kredieten blijven bestaan en worden uitgebouwd. Ik verwijs naar een punt in het vierde burgermanifest van premier Verhofstadt waar ik het wél

mee eens ben en dat hij trouwens niet zelf heeft uitgevonden. CD&V en Groen! zeggen het al lang. Ik heb het over het systeem van het rugzakje waarin de werknemer tijds kredieten verzamelt, die hij kan inzetten op belangrijke momenten, bijvoorbeeld wanneer hij palliatieve zorg moet leveren aan een ouder.

Ook dat debat, over de spanning tussen mantelzorg en vermarkting, is belangrijk en moet verder gevoerd worden. In 2003 hebben we daarover een zorgcongres georganiseerd. Ik ben al lang vragende partij om dit terug uit de schuif te halen en hier nog eens te bespreken.

Tot slot, mevrouw de minister, nog één opmerking die hier nog niet is gemaakt. U zegt dat 12.000 euro de basisomkadering is. Ook hier moet je op termijn stroomlijnen. In een vroeger leven was ik schepen van de vuilniskar en de groenvoorziening in de stad die u ook goed kent. Toen was er terecht heel wat reactie van de mensen van de reinigingsdienst en de groendienst wanneer er sociaal tewerkgesteld, bijvoorbeeld in het kader van artikel 60, werden tewerkgesteld in die groendienst of om de straten proper te houden, zonder dat daar enige bijkomende omkadering was. De verantwoordelijke van de dienst moest voor de opvang zorgen. Dat is absoluut niet altijd evident. Daarnaast zijn er diensten die het groen en buurten onderhouden op basis van de sociale tewerkstelling die in dit ontwerp van decreet wordt bedoeld en waar er wel in een serieuze omkadering wordt voorzien. Die spanning is op termijn onhoudbaar. Ofwel creëer je een categorie van heel moeilijke gevallen, die je dan doorschuift naar de sociale tewerkstelling die met dit ontwerp van decreet geregeld wordt, ofwel moet je op termijn de ondersteuning van de sociale tewerkstelling in de reguliere diensten ook deels in die richting aanpassen.

Wij gaan dit ontwerp van decreet goedkeuren, maar het voorstel van decreet met betrekking tot flexibele kinderopvang niet. Ik weet dat dit een dada is van mevrouw Ceysens. Wij hebben daar in een vorige regering ook heel lang over gepraat, en uiteindelijk, in 2004, is er een decreet gekomen. Nu volgen er een aantal wijzigingen. Ik heb de indruk dat dit een hoe langer hoe groter monster van Loch Ness aan het worden is. We krijgen nu nog eens gemandateerde voorzieningen. Met dat geld, kan men evenveel kinderopvang maken in de reguliere kinderopvang. Daarom kan ik dit absoluut niet goedkeuren. Bovendien – en dan verwijs ik naar wat ik daarnet heb gezegd – moet een deel van de flexibele en occasionele kinderopvang, vooral van zieke kinderen, niet worden opgevangen door dienstencheques, maar in de eerste plaats door de eigen ouders, die daar verlof moeten voor krijgen. *(Applaus bij sp.a-spirit en Groen!)*

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, ik vraag uw aandacht voor een paar zaken.

Ten eerste heb ik het, als lokale mandataris, al herhaalde malen gezegd: veel gemeentebesturen zijn vaak avant la lettre de tewerkstellers van mensen die normaal in een sociale economie zouden worden tewerkgesteld.

U zou verwonderd zijn als u vernam hoeveel mensen, die spijtig genoeg beperkte capaciteiten bezitten, nu al in lokale besturen worden tewerkgesteld. Nu ontstaat het risico op verdringing door het feit dat deze mensen niet langer in de tewerkstellingsstructuur van de gemeenten maar via projecten van de gesubsidieerde sociale economie worden tewerkgesteld. Ik vraag daar aandacht voor.

Wat de klaverbladfinanciering betreft, is het goed dat de lokale diensteneconomie nu decretaal wordt verankerd, maar we kijken vol spanning uit naar de uitvoeringsbesluiten. Wat zullen de andere bevoegde ministers inbrengen om de andere klavertjes in te vullen? Ik denk aan minister Peeters die een belangrijke taak te vervullen heeft op het vlak van Leefmilieu, en misschien ook van Openbare Werken. Als we dit ontwerp van decreet goedkeuren, verwachten we uiteraard dat de andere functioneel bevoegde ministers zich op hun respectieve terreinen engageren. Ook de gemeentebesturen – en dat is al gezegd in de commissie, hebben hier duidelijk een taak in te vervullen.

Op pagina 11 van het verslag wordt gesproken over projecten en vzw's inzake toeristische infrastructuur, zoals het onderhoud van wandelpaden of fietspaden. Ik citeer uw woorden uit het verslag: "Er kan zich een probleem voordoen bij de toeristische projecten omdat ze 100 percent werden gefinancierd en de kosten-batenanalyse op het vlak van de creatie van bijkomende werkgelegenheid vrij negatief is ten opzichte van de andere projecten." Uw administratie heeft ze allemaal doorgelicht en afgetoetst. "Dat zal consequenties hebben. Er zal duidelijkheid moeten komen voor de engagementen die de bevoegde minister en de lokale besturen op zich willen nemen. De toeristische projecten zijn echter een buitenbeentje in dit verhaal."

Ik hoop dat u over al deze projecten vandaag duidelijkheid zult scheppen, mevrouw de minister. Ik heb het gevoel dat er misschien aan deze projecten een einde wordt gesteld. Ik hoop nochtans op de voortzetting ervan op de ene of andere manier. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Er is in de commissie, onder meer door de heer Van den Heuvel, al volledig verslag uitgebracht over de discussie. Ik heb nog enkele

opmerkingen. Ik ben blij met de brede steun voor dit ontwerp van decreet. Dat geeft aan dat we op het vlak van activering al een heel stuk zijn opgeschoten. Ik denk hier aan het korte debat in de plenaire vergadering naar aanleiding van de beleidsnota's. We hebben een hele evolutie doorgemaakt. De botte activering via PWA's, waar laaggeschoolde langdurige werklozen een job werd aangeboden, is intussen achterhaald. Het gaat immers om een vrij grote groep laaggeschoolde langdurige werklozen die in de reguliere sector onvoldoende of geen kansen krijgen. Deze kansen kunnen we maar bieden mits een goede begeleiding. Daar is al op gewezen.

Alle terechte vragen over de kwaliteit van de dienstverlening en van de arbeid zit op de balans tussen activering en begeleiding. Dat vereist dat niet wordt gevraagd naar diploma's want dan missen we onze doelgroep. De tijdsbewaking van de dienstverlening moet op de juiste manier gebeuren.

In het actieplan occasionele en flexibele kinderopvang, dat het voorbeeld is voor dit decreet, gebeurt dat heel sterk.

Mevrouw Vogels, ik vind het jammer dat u het voorstel van decreet betreffende de dienstencheques voor kinderopvang niet steunt. Het decreet uit de vorige legislatuur wordt eigenlijk een stuk verstrengd op het vlak van kwaliteitscontrole, door de gemandateerde voorziening ertussen te plaatsen, want die kan het hele plan coördineren en kan vooral toezien op de elders verworven competenties en hoe deze mensen worden ingezet. De dienstencheques zijn eigenlijk een middel om dat te doen. Voor mij – en ik weet dat dat ook voor minister Vervotte geldt – is het werken met de gemandateerde voorziening een garantie op kwaliteitscontrole op het terrein.

Mijnheer Van Goethem, een belangwekkende organisatie als UNIZO is ondertussen geëvolueerd. Denk aan de sterke kritiek van UNIZO toen de PWA's werden ontwikkeld. De organisatie volgt nog steeds goed op wat nu gebeurt en stelt nog steeds de vraag of de dienstverlening die we hier ontwikkelen, complementair is en niet concurrentievervalsend, maar UNIZO staat uitermate positief ten opzichte van dit soort initiatieven. UNIZO weet dat het initiatief werkt met de heel moeilijke doelgroep, waar de reguliere economie vandaag geen oplossing voor heeft, maar via de sociale economie wordt een groot deel van die mensen wel geactiveerd, zodat ze straks in de reguliere economie jobs kunnen invullen. Ik denk dat dat een heel belangrijke reden is waarom UNIZO vandaag positief staat ten opzichte van dit voorstel van decreet.

Ik begrijp de kritiek over het feit dat heel veel in de uitvoeringsbesluiten wordt gezet en iets te weinig in

het decreet, maar het is echt nodig dat we dat op deze manier doen. We hebben heel specifieke uitvoeringsbesluiten nodig die anders worden ingevuld per beleidsterrein. Dat maakt van dit decreet een echt kaderdecreet, waarbij een algemeen uitvoeringsbesluit zal komen en specifieke uitvoeringsbesluiten naargelang de beleidsterreinen waarmee we gaan werken. Uiteraard zal een goede controle op de uitvoeringsbesluiten noodzakelijk zijn.

Hetzelfde geldt voor de klaverbladfinanciering. Dit is maar één deeltje van het klaverblad, de rest zal moeten worden ingevuld door de lokale besturen aan de ene kant en mijn collega's in de Vlaamse Regering aan de andere kant.

Wat Brussel betreft, heb ik ook in de commissie gezegd dat in artikel 1 staat dat het decreet een gewestbevoegdheid regelt. Dat is meteen een antwoord op de vraag waarom ik via dit decreet het probleem van Brussel niet kan oplossen. Ik ga in ieder geval de mensen samenbrengen, om na te gaan hoe we het kunnen oplossen. In het actieplan voor occasionele en flexibele kinderopvang hebben we dat niet gedaan via de weg van de sociale economie, want dat is een gewestbevoegdheid, maar minister Vervotte zal 5 percent van de middelen expliciet in Brussel investeren.

Het probleem van het Brusselse Gewest, met name dat het niet geregeld werd in een ordonnantie, kan ik natuurlijk niet opvangen. Maar ik engageer me wel om het probleem nader te bekijken, om na te gaan hoe we kunnen trancheren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 940/1).

– *De artikelen 1 tot en met 11 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Elke Roex, de heer Tom Dehaene, de dames Patricia Ceysens, Vera Van der Borgh en Helga Stevens en de heer Bart Caron houdende wijziging van het decreet van 7 mei 2004 houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang – 1017 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Laurys, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, beste collega's, het voorstel van decreet houdende toekenning van dienstencheques voor kinderopvang dateert al van 7 mei 2004, maar het ontbreekt nog aan uitvoeringsbesluiten. Met deze decreetswijziging wil men uitvoering geven aan het regeerakkoord dat stelt dat dienstencheques ook gebruikt kunnen worden voor flexibele en occasionele kinderopvang.

In 2004 was het nog de bedoeling dat de gebruiker rechtstreeks bij de erkende voorziening een aanvraag kon indienen. In het actieplan van de regering staat nu dat de dienstencheques gebruikt kunnen worden via gemandateerde instellingen. Voor een beperkte groep zal de opvang aan huis georganiseerd worden.

Nieuw is het begrip 'gemandateerde instelling'. Het betreft voorzieningen die zullen fungeren als een soort coördinatiepunt. Ze zijn erkend door Kind en Gezin en zijn binnen een welbepaalde regio verantwoordelijk voor het afstemmen van vraag en aanbod voor alle vormen van flexibele en occasionele kinderopvang, dus niet enkel die met dienstencheques. De gemandateerde instelling staat ook in voor de kwaliteitsbewaking van de opvang in de erkende ondernemingen.

Erkende ondernemingen zijn niet alleen de gesubsidiëerde kinderdagverblijven, maar ook de erkende diensten voor opvanggezinnen, de minicrèches en de zelfstandige kinderdagverblijven met attest van toezicht door Kind en Gezin. Daarom is ook de diplomavereiste van kinderverzorgster geschrapt. De Vlaamse Regering zal de opleidingsvoorwaarden bepalen. Ook de elders verworven competenties, afgekort EVC, of de beroepsopleiding kunnen meetellen.

Jaarlijks zal aan de regering gerapporteerd worden over de werkgelegenheidseffecten en de effecten op de kinderopvang die door de dienstencheques worden teweeggebracht. De regering zal ook het begrip 'gebruiker' nader bepalen in de uitvoeringsbesluiten. Er is

binnen de regering afgesproken dat de gebruikers gedefinieerd zullen worden als de werkende eenoudergezinnen – alleenstaande moeders – met kinderen tussen nul en drie jaar.

Het voorstel van decreet zal in werking treden op de datum van de inwerkingtreding van het uitvoeringsbesluit. Het actieplan voorziet erin dat de maatregel inzake de dienstencheques in werking zal treden als er gemandateerde instellingen zijn en als een samenwerkingsakkoord is afgesloten met de federale regering over de fiscale aftrekbaarheid van deze dienstencheques.

Dit voorstel werd in de commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie besproken op 14 december 2006. Het Vlaams Belang vindt dat de bespreking thuis hoort in de commissie voor Welzijn of minstens in de verenigde commissies, omdat het voorstel is ingediend door leden van de commissie voor Welzijn. Bovendien ressorteert het IVA Kind en Gezin, dat in het voorstel een essentiële rol speelt, onder de bevoegdheid van minister Vervotte. De commissie is daar niet op ingegaan.

CD&V merkt op dat er heel wat discussie bestaat over het al dan niet invoegen van een amendement over de taalregeling, zodat werkzoekenden Nederlands moeten kennen om voor de job in aanmerking te komen. Juridisch zou dit niet via uitvoeringsbesluiten geregeld kunnen worden. De fractie dringt erop aan om de vorm van de regeling grondig te overwegen alvorens hierover te stemmen.

Sp.a-spirit sluit zich hierbij aan en vindt het evident dat kandidaten Nederlands spreken. De fractie verwacht dat er een wijze oplossing zal volgen. Ze vraagt ook aandacht voor de Nederlandse taalkennis van de gebruikers en suggereert dat dit misschien via de fiscaliteit gestimuleerd kan worden.

Voor het Vlaams Belang lijkt het logisch dat wie in Vlaanderen aan kinderopvang wil doen, de Nederlandse taal machtig moet zijn. De minister engageert zich om te laten uitzoeken of een decretale basis nodig is. Als dat niet nodig blijkt, kan er met uitvoeringsbesluiten gewerkt worden, wat de kans biedt de formulering aan te passen als er problemen zouden rijzen.

Het voorstel van decreet werd aangenomen met 7 stemmen voor, bij 4 onthoudingen. Er werden voor de eindstemming geen reflectienota's schriftelijk aangekondigd. De commissie beslist met 8 stemmen voor en 4 stemmen tegen dat er geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, onze fractie is altijd een

voorzitter geweest van de invoering van dienstencheques binnen de kinderopvang en is dit nog steeds. Toch kunnen we dit voorstel van decreet niet steunen. Met het principe zelf hebben we geen enkel probleem, maar we hebben verschillende vragen bij de concrete invulling van dit voorstel.

Op de eerste plaats, mevrouw de minister, is dit een kaderdecreet dat zeer verregaande bevoegdheden geeft aan de Vlaamse Regering wat de verdere uitwerking betreft.

Zo moet de Vlaamse Regering de categorie van de gebruikers nader bepalen, kan ze bijkomende erkenningvoorwaarden opleggen bovenop die in dit voorstel van decreet, bepaalt ze de procedure van erkenning, de parameters voor de indeling van de werkingsgebieden van de gemandateerde voorzieningen enzovoort. Dit zijn maar enkele voorbeelden. In elk geval krijgt de Vlaamse Regering in dit dossier verregaande bevoegdheden. Onze fractie had het wenselijk gevonden mochten verschillende van deze elementen vooraf meer zijn verhelderd en opgenomen in het voorstel van decreet zelf.

Ook inhoudelijk hebben we een aantal bedenkingen. Dit voorstel van decreet is toch wel heel betuttelend en vaak restrictief. De dienstencheques zullen slechts in een beperkt aantal gevallen kunnen worden gebruikt. Slechts een beperkte groep van gezinnen zal opvang aan huis kunnen krijgen via dit systeem. Wat hiermee precies wordt bedoeld, is echter niet echt duidelijk. Hoe beperkt zal die groep zijn? Wie zal hiervoor in aanmerking komen? Wie zal beslissen welk gezin wel en welk gezin geen gebruik mag maken van de dienstencheques? Op al die vragen staat het antwoord vandaag niet vast.

Bij de toelichting bij de artikelen lees ik dat de gemandateerde voorziening samen met de gebruiker zoekt naar de meest wenselijke oplossing. "In bepaalde gevallen zal dat de opvang via de dienstencheque zijn." Mevrouw de minister, ik begrijp dat de gemandateerde voorziening de gebruiker moet inlichten over de verschillende mogelijkheden die de gebruiker heeft binnen de uitgebreide sector van de kinderopvang. De keuzevrijheid moet echter bij de gebruiker blijven, en niet bij de voorziening. Uit de toelichting leid ik af dat niet de gebruiker zelf over de keuzevrijheid beschikt, maar dat de gemandateerde voorziening inspraak heeft bij deze keuze en slechts in bepaalde gevallen de dienstencheque als de wenselijke oplossing wordt beschouwd. Wie bepaalt wat wenselijk is? Hoe groot is hier de vrijheid van de gebruiker? Deze vragen blijven bestaan, en daarover had ik graag meer duidelijkheid gehad.

Er komen een aantal voorwaarden en regels die vooraf schriftelijk moeten worden vastgelegd door de geman-

dateerde voorziening en de gebruiker. Uiteraard, zou ik zeggen. Met dit principe hebben we geen enkel probleem. Als we echter kijken naar de concretisering van die voorwaarden, wordt er vrij betuttelend opgetreden.

Er wordt niet bepaald wat er gebeurt als een of meer van de opgelegde voorwaarden niet worden nageleefd. Zo bijvoorbeeld moet er worden afgesproken hoeveel kinderen er worden opgevangen. Over hoeveel kinderen gaat het maximaal? Dit staat niet in de tekst. In de toelichting wordt gewaagd van vijf kinderen, maar dat staat niet in de decreettekst zelf.

Verder moet de onderneming erop toezien dat enkel de kinderen van de gebruiker worden opgevangen. Ik begrijp dat er duidelijke regels moeten gelden wat het aantal kinderen betreft. Ik heb daar geen probleem mee, maar waarom zouden, bijvoorbeeld, twee burens die elk één kindje hebben niet samen via één dienstencheque een kinderopvang in huis kunnen halen en de kosten delen? Ik geef meteen toe dat dit onmogelijk is als het ene gezin drie kinderen heeft, en het andere vier.

Ik geef een ander voorbeeld. Stel dat ik een beroep zou doen op dit systeem van dienstencheques en ik 's ochtends een telefoon krijg van mijn zus, die ook een kind heeft en door onvoorziene omstandigheden zonder opvang zit. Moet ik dan nee zeggen en haar in de kou laten staan, zodat ze geen opvang vindt voor haar kind en niet kan gaan werken? Of kunnen er in uitzonderlijke omstandigheden, uiteraard onder bepaalde voorwaarden, zoals een meldingsplicht en een beperking wat het aantal kinderen betreft, toch uitzonderingen worden toegestaan?

Over de voorwaarden lees ik verder in het voorstel van decreet: "De onderneming ziet erop toe dat enkel kinderen van de gebruiker worden opgevangen." Los van de bedenkingen die ik daarnet heb geformuleerd, vraag ik me af hoe dat in de praktijk zal gebeuren. Welke macht krijgt de onderneming? Mag de onderneming in de woning van een gebruiker komen controleren? Het is wenselijk dat hierover meer duidelijkheid wordt verschaft.

Ik lees ook dat er afspraken moeten worden gemaakt over de huishoudelijke taken die de oppas mag verrichten. Deze huishoudelijke taken dienen gerelateerd te zijn aan de kinderopvang. Ik ga er volledig mee akkoord dat een kinderopvang niet gebruikt mag worden als meid voor alle werk, maar wanneer de kindjes slapen en de kinderopvang heeft geen zin om met haar duimen te zitten draaien, mag zij dan niet even de stofzuiger nemen om de woonkamer op te frissen of de strijk doen? Beide zijn lichte vormen van huishoudelijk werk, maar zeker niet gerelateerd aan kinderopvang. Ik vraag me daarbij af of iemand dan geen kwaliteitsvolle kinderopvang is als tijdens de uren, wanneer de kinderen slapen, even dergelijke klussen worden gedaan? Als we de logica van de

indieners van het voorstel van decreet doortrekken, stel ik vast dat er in Vlaanderen heel veel slechte moeders moeten zijn. De meeste jonge moeders moeten deze weinig leuke klussen immers in het weekend doen terwijl hun kindjes in huis rondlopen of slapen. Ik pleit er dan ook dat het uitvoeren van klusjes in huis moet kunnen, op voorwaarde dat de kinderopvang dit wenst te doen en uiteraard enkel op de momenten dat ze zich niet met de kinderen kan bezighouden. Heel wat actieve dames vinden het immers helemaal niet leuk om zomaar wat te zitten koekeloeren op de momenten dat ze niet met de kinderen bezig kunnen zijn.

Er wordt terecht ook aandacht besteed aan de kwaliteitsbewaking. Kinderopvang moet inderdaad op een behoorlijke wijze gebeuren, want het gaat om kinderen en kinderen verdienen voldoende aandacht en een liefdevolle en goede verzorging, ook als ze worden opgevangen door een oppas. In het oorspronkelijke voorstel van decreet was voorzien dat de kinderopvang een opleiding moest hebben gevolgd die erkend was door Kind en Gezin. Deze voorwaarde wordt nu opgeheven en het wordt de opdracht van de Vlaamse Regering om te bepalen aan welke voorwaarden de niet-werkende werkzoekende moet voldoen bij de indiensttreding. Zo krijgt de Vlaamse Regering de mogelijkheid om ook personen die een andere passende opleiding hebben gevolgd of die kunnen bewijzen over voldoende beroepservaring te beschikken, in te schakelen bij de kinderopvang met het gebruik van dienstencheques.

Mevrouw de minister, ik durf hierbij de Vlaamse Regering op te roepen om zeker geen al te strikte voorwaarden op te leggen voor wat de opleiding betreft. Ik sluit me op dit punt trouwens aan bij wat mevrouw Vogels heeft gezegd: een diploma mag in deze absoluut geen vereiste zijn. Ik ben er immers van overtuigd dat het overgrote deel van de mensen die zich geroepen voelen om actief te worden in de kinderopvang, werkelijke een hart voor kinderen hebben en de taak met liefde en plezier zullen vervullen.

We moeten ook toegeven dat het niet altijd een aangename job is om voor lastige, moeilijke, wenende of krijsende kinderen van een ander te zorgen. Wie kiest voor de job weet op voorhand dat zulke momenten vaak zullen voorvallen. Mensen die voor de job kiezen, moeten hem wel met heel veel plezier doen, want anders houden ze niet vol.

Mevrouw de minister, ik roep daarom op om de voorwaarden, wanneer die worden vastgelegd, zeker niet te koppelen aan een opleiding.

Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, dit waren de bedenkingen die ik wenste te formuleren om te motiveren waarom onze fractie dit voorstel van decreet niet wenst te steunen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, we zijn uiteraard tevreden met dit voorstel van decreet en wel om verschillende redenen. Het is een van de vele acties uit het plan occasionele flexibele opvang. Het verheugt me trouwens dat het plan werd toegevoegd aan het verslag van de commissie zodat voor alle collega's duidelijk wordt dat het werken via dienstencheques een van de acties is die we vanuit Vlaanderen ondernemen.

Wij zijn tevreden omdat het voorstel van decreet een aanpassing is van het vorige decreet, in die zin dat nu niet meer gewerkt zal kunnen worden via interimkantoren, ook niet in proefprojecten. Ook tijdens de vorige legislatuur hadden we daartegen bezwaar geuit. Dat is nu niet meer mogelijk. Werken met gemandateerde voorzieningen staat volgens ons garant voor de kwaliteit die wij allemaal nastreven.

Het is logisch dat men beperkt in het aantal uren en het aantal kinderen. Dat kan een sluitstuk zijn van een heel systeem, omdat het een zeer duur systeem is. De bedragen zijn gekend. Als je uitrekent dat dit een normale opvang zou worden, zoals de vorige spreker suggereerde, denk ik dat dit een veel te duur systeem zou worden. We doen er goed aan om het binnen de perken te houden, omdat het een sluitstuk is.

Tot slot wil ik vermelden dat er ook rekening zal worden gehouden met de inkomstencorrectie, zodat we tegemoetkomen aan een belangrijke verzuchting van verschillende fracties, ook van de CD&V-fractie. (*Applaus bij de CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: We hebben hier in de vorige legislatuur rond gewerkt. Er is toen een decreet goedgekeurd door Groen! en niet door CD&V. In deze legislatuur hebben we dat hernomen en er opnieuw aan gewerkt. Dit aangepaste voorstel van decreet zal wel door de CD&V goedgekeurd worden en niet door Groen! U ziet, het kan verkeren.

Wij blijven bij ons standpunt. Wij geloven in het systeem. Wij geloven dat mensen hierin hun verantwoordelijkheid nemen. Mevrouw Vogels, u zegt altijd wat mensen het best kunnen doen voor hun kinderen. Wij hebben niet de behoefte om mensen te zeggen wat ze het best kunnen doen. Wij geloven dat mensen vandaag het beste voor hebben met hun kinderen en daarvoor gebruik maken van een heel palet aan mogelijkheden: kinderopvang, buitenschoolse kinderopvang én occasionele en flexibele opvang.

Ik heb zelf drie kinderen. Als zij ziek zijn en hoge koorts hebben, ben ik er het liefst zelf bij. Maar ik ben niet te beroerd om er iemand voor te laten zorgen, als het wat

beter begint te gaan en ik opnieuw moet gaan werken. We moeten absoluut niet voorschrijven hoe mensen hun leven moeten organiseren. Wij geloven dat mensen echt wel hun verantwoordelijkheid nemen.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb er niet voor gepleit om mensen te zeggen hoe ze hun leven moeten organiseren. Ik hoop alleen dat het creëren van deze mogelijkheid geen alternatief wordt voor de tijdskredieten. Als mensen daarvoor kiezen, moeten ze volgens mij ook de mogelijkheid hebben om in bepaalde perioden van hun leven zelf zorg te geven.

Vandaag is de realiteit dat mensen niet kunnen kiezen. Eigenlijk schrijft de economie voor hoe zij met hun kinderen moeten omgaan. Niet de mensen zelf, maar het bedrijf kiest of mensen hun zieke kinderen kunnen opvangen of niet. In die zin is ons voorstel een stuk progressief-liberaler dan wat u zegt.

Mevrouw Patricia Ceysens: Gisteren was er een amendement van de heer Strackx om mensen te vergoeden als ze thuis blijven. Er zijn natuurlijk honderd en een systemen. Wij hebben een aantal mogelijkheden voorzien.

Mevrouw Mieke Vogels: Maar zelfs de premier wil dat doen.

Mevrouw Patricia Ceysens: De komende jaren gaan daar nog vernieuwende voorstellen rond komen, bijvoorbeeld dat je in plaats van tijd opneemt, ook tijd kunt sparen. Zo zijn er momenten in je leven dat je harder kunt werken en iets opbouwt waar je later uit kunt putten.

Ook daar willen we heel graag over spreken. Dat neemt echter niet weg dat we vandaag nood hebben aan die dienstencheques. We geloven ook dat de mensen daar op een verantwoorde manier mee zullen omgaan.

Toch wil ik ook enkele kanttekeningen maken bij het voorstel van decreet. Het is natuurlijk een compromis. Zo hebben we over de gemandateerde voorziening al opgemerkt dat we voorzichtig moeten zijn niet heel veel van de middelen naar een soort waterhoofd te draineren, dat een en ander dan moet matchen. Hoe we het ook draaien of keren, dat zal geen enkele plaats creëren. Hoe goed er ook wordt gematcht, dat brengt geen hulp aan huis bij de mensen die er nodig hebben.

We moeten daar dan ook voorzichtig mee omgaan. Vooral ook omdat het systeem in beperkte vorm van start zal gaan. We mogen niet meer uitgeven aan het organiseren ervan, het matchen, het schrijven van pa-

piertjes over allerlei dingen en het geven van erkenningen dan aan de effectieve hulp. We willen dat bij de uitvoering heel strikt bewaakt zien.

Mijnheer Dehaene, de zwakte van het vorige decreet was dat we een soort experiment hielden. Nu kunnen we gewoon tot de uitvoering overgaan, al zullen we beginnen met een beperkte doelgroep. Dat op zich zal in de toekomst al leiden tot vragen van andere doelgroepen. Het spreekt voor zich dat ook interimkantoren met een erkenning kunnen werken.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw Vogels, er is ook in de regering geen keuze gemaakt voor het ene of het andere, en een ruime meerderheid onderschrijft dat ook. Moeders en vaders kunnen zelf thuis verantwoordelijkheid opnemen bij zieke of opgroeiende kinderen. Zelf ben ik een groot voorstander van tijdskrediet en ouderschapsverlof. In mijn korte periode als staatssecretaris heb ik dan ook een aanzet gegeven tot een uitbreiding daarvan. Ik geloof ook sterk in onthaasting voor de mensen tussen 25 en 45 jaar, die zich vandaag kapot hollen. We moeten daar veel op inzetten.

Tegelijkertijd hebben we ook absoluut nood aan een uitbreiding van de kinderopvang. Dat valt voor het overgrote deel onder de bevoegdheid van de minister van Welzijn. Complementair daaraan is echter het actieplan occasionele en flexibele kinderopvang, waarmee we een mooie link hebben gelegd tussen de nood aan een uitbreiding van de kinderopvang en de nood aan bijkomende werkgelegenheid voor kansengroepen. Kinderopvang dreigt immers steeds meer een knelpuntberoep te worden.

Daarom kiezen we niet voor strenge voorwaarden qua diplomaverreichte, opleiding en dergelijke, en ik heb gemerkt dat iedereen het daarmee eens is. We kunnen ook elders verworven competenties in rekening brengen. We zullen bijvoorbeeld voor de pool voor sociale economie die in het globaal plan flexibele en occasionele kinderopvang vervat is, zo veel mogelijk werken met vijftigplussers. Dat heeft het voordeel dat we voor de kinderopvang op heel atypische uren niet opnieuw een beroep doen op de groep die nu al kampt met een moeilijke combinatie tussen gezin en arbeid.

De heer Dehaene heeft er terecht op gewezen dat dit voorstel van decreet een klein onderdeel is van het globaal plan flexibele en occasionele kinderopvang, dat evenwel het plan afrondt. Het gaat in eerste instantie om uitbreiding.

Mevrouw Dillen, als de budgettaire limieten er niet waren, dan hadden we helemaal geen duidelijke kaders nodig, want dan konden we iedereen die dat wil meteen

met dienstencheques laten werken voor alle mogelijke gebruikers, ongeacht of het voor hun eigen kinderen is of niet. Vandaag kan dat echter niet. Het globaal plan heeft een duidelijk kostenplaatje. We investeren daar heel graag in, maar we beperken wel de dienstencheques tot een bepaalde doelgroep.

De doelgroep bestaat uit alleenstaande ouders met kinderen van 0 tot 3 jaar. De Vlaamse Regering kiest expliciet voor die doelgroep omdat precies die groep wordt geconfronteerd met een heel grote werkloosheidsval. Veel mensen uit die groep kunnen niet inspeelen op een aantal laaggeschoolde flexibele jobs omdat er geen opvang is.

Mevrouw Dillen, u hebt een aantal vragen gesteld waar ik vandaag nog geen antwoord op kan geven omdat die vervat zitten in de uitvoeringsbesluiten, bijvoorbeeld over de gemandateerde voorzieningen die vooral worden geïnitieerd door minister Vogels. Ik stel dan ook voor dat we daar in de commissie op terugkomen. Ik vind het spijtig dat Groen! dit voorstel van decreet niet steunt. Het inbrengen van een gemandateerde voorziening in dit voorstel is immers een bijkomende garantie op een betere kwalitatieve toepassing van de dienstencheques. Bovendien zijn het de gemandateerde voorzieningen die ervoor zorgen dat er een mooie coördinatie is tussen alle acties die in het plan vervat zitten.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik wil nog even verduidelijken waarom wij zullen tegenstemmen. Ik vind het goed dat er betere garanties zijn voor kwalitatieve opvang. Onze visie was net zoals die van CD&V tijdens haar oppositieperiode, dat er zoveel geld nodig is voor individuele opvang via dienstencheques, dat het beter is dat geld te investeren in flexibele opvang die aanleunt bij de bestaande opvang. Mevrouw de minister, als u daar nu nog de gemandateerde voorzieningen aan toevoegt, dan krijgt u zo'n log systeem dat de kosten-batenbalans volledig ontwricht zal raken. Wij pleiten er dan ook voor dat geld te gebruiken door in de bestaande flexibele opvang te investeren. Dat kan dan zowel in de gesubsidieerde sector als in de privésector.

Mevrouw Patricia Ceysens: We weten dat de dienstencheques geen goedkoop systeem zijn maar wij vinden dat mensen die hard werken, van de overheid eens iets mogen terugkrijgen. We vinden dat perfect te argumenteren. De enige nuance die we daarbij willen maken, is dat we moeten opletten dat we niet al te veel middelen in het systeem stoppen. De middelen waarover we beschikken, moeten worden gebruikt om ervoor te zorgen dat een kind niet 's ochtends om vijf uur uit bed hoeft maar dat iemand aan huis kan komen.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw Vogels, het is een en-enverhaal. We investeren dus ook in bijkomende plaatsen.

Kwaliteit heeft inderdaad een prijs. Wij vinden het belangrijk dat we die kwaliteit kunnen garanderen. We zullen dat nooit kunnen bewijzen omdat er geen uitvoeringsbesluiten zijn geweest voor het eerste decreet. Ik ben ervan overtuigd dat het voorliggende voorstel van decreet goedkoper zal zijn dan het vorige.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de minister, ik besef dat de budgettaire gevolgen groot zijn en dat de middelen helaas beperkt zijn. Ik heb begrip voor een aantal van uw antwoorden. Wat het geld betreft, kost het aan de Vlaamse Regering geen halve euro mee wanneer bijvoorbeeld twee buurvrouwen samen een beroep zouden doen op één kinderopvang via dienstencheques.

Dat brengt toch geen enkele meerkost met zich mee voor de Vlaamse Regering.

Ik heb ook geen antwoord gekregen op mijn opmerkingen. Het moet gaan over kinderen van één gebruiker. Wat gebeurt er echter als er door onvoorziene omstandigheden plots een bijkomend kindje moet worden opgevangen? Uiteraard moeten de voorwaarden duidelijk zijn en moet er een beperking in de tijd zijn. Ook dat heeft toch geen financiële impact.

Mevrouw de minister, graag had ik wat meer uitleg gekregen over de wijze waarop de controle zal gebeuren. Ook daar stel ik me ernstige vragen bij.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw Dillen, het heeft vooral te maken met het maken van afspraken, het garanderen van de veiligheid van de kinderen. Daarom is de regeling beperkt tot de kinderen van de gebruiker. Wat de controle betreft, verwijs ik naar de uitvoeringsbesluiten, die nu nog moeten worden uitgewerkt. De volgende weken en maanden zal daarover meer duidelijkheid ontstaan.

Voor het overige ben ik het nogal eens met de opmerkingen van zowel mevrouw Vogels als van mevrouw Ceysens. De gemandateerde voorziening en de overheid mogen niet te log zijn. We zullen daar ook op toezien.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 1017/1).*

– *De artikelen 1 tot en met 9 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens en Mark Demesmaeker houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid – 953 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Wymeersch, verslaggever, heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer Matthijs, verslaggever, heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Ik ben geen verslaggever van dit voorstel van decreet.

De heer Frans Wymeersch: Ik dacht dat de verslaggevers voor dit voorstel de heer Van Aperen en mevrouw Dua zijn.

De voorzitter: Mevrouw Dua en de heer Van Aperen waren de verslaggevers namens de subcommissie van de commissie. De verslaggevers namens de commissie zijn de heren Wymeersch en Matthijs.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, tot mijn grote spijt moet ik vaststellen dat de minister van Landbouw niet aanwezig is bij de bespreking van dit voorstel, dat toch over landbouw gaat. Ik neem aan dat de minister van Leefmilieu in het vooruitzicht van zijn toekomstige functie de honneurs zal waarnemen. *(Gelach)*

Collega's, het is voor onze fractie duidelijk dat dit voorstel van decreet houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid onlosmakelijk verbonden is met het nieuwe Mestdecreet. Wij hebben in het verleden herhaaldelijk gesteld dat de landbouwer in de eerste plaats landbouwer moet zijn en geen administratief medewerker gehinderd door een administra-

tieve en vaak kafkaïaanse rompslomp. Zoals ik het in het verleden al meermaals heb gezegd: laat de boer boeren!

Op het eerste zicht lijkt het inderdaad een goede zaak dat de landbouwers de mogelijkheid krijgen om hun percelen in één operatie zowel voor de Mestbank als voor de administratie Landbouw en Visserij te laten registreren in het kader van de eenmalige perceelsregistratie. Daarbij is rekening gehouden met de nieuwe definities ingevoerd door enkele Europese richtlijnen.

Niettegenstaande iedereen vragende partij was voor deze administratieve vereenvoudiging, waren er op het terrein en bij de landbouworganisaties toch enkele kritische bemerkingen. Het behoud van opgebouwde rechten, de goede samenwerkingsverbanden tussen de landbouwers en de zogenaamde ruilingen zijn enkele terechte bekommernissen vanuit de sector. Sommigen vrezen zelfs dat de papierberg van de landbouwer nog groter zal worden. Elke kleine vergissing of verkeerde interpretatie zal leiden tot afroming en verlies van Europese premies. De landbouwer kan de administratie enkel van haar ongelijk overtuigen door middel van een gemotiveerd en tijdig ingediend bezwaarschrift.

Wat er ook van zij, beide landbouworganisaties vroegen alsnog om bijkomende garanties en correcties. Zelfs mevrouw Rombouts gaf toe dat er zich in bepaalde gevallen problemen kunnen stellen. Ze was echter van oordeel dat het voorstel van decreet geen wijzigingen meer behoeft, maar dat dit moet worden geregeld bij de praktische uitvoering ervan. Net zoals bij het nieuwe MAP rekt de meerderheid op goede uitvoeringsbesluiten van de Vlaamse Regering, waarmee de meerderheid eigenlijk carte blanche aan de regering geeft. Zover wil onze fractie niet gaan en daarom zullen we ons bij de stemming onthouden. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister, de grootste verdienste van dit voorstel van decreet is dat het regeerakkoord weer een stukje meer wordt uitgevoerd. Al jarenlang pleit de landbouwsector en onze fractie voor administratieve vereenvoudiging door te werken met een eenmalige perceelsregistratie.

Tot dit jaar waren landbouwers verplicht om hun percelen landbouwgrond minstens tweemaal administratief en cartografisch aan te geven bij verschillende overheden van de Vlaamse administratie: een eerste keer bij de VLM in het kader van de aangifteplicht van het Mestdecreet en een tweede keer bij het ALV, het Agentschap voor Landbouw en Visserij, in het kader van de perceelsgebonden steunmaatregelen. Dankzij dit decreet wordt de éénmalige perceelsregistratie mogelijk.

Het voorstel van decreet is kort en technisch, maar de praktische uitvoering zal nog heel wat werk en papier

vergen. Vandaar dat er binnen de landbouwsector nog enige ongerustheid bestaat. Het is absoluut de bedoeling van de indieners dat de administratieve vereenvoudiging voor de landbouwers of de vertaling van hun concrete bedrijfssituatie naar de nieuwe definities, geen enkel nadeel mag opleveren. Tijdens de bespreking in de commissie heb ik enkele praktijkvoorbeelden gegeven van mogelijke problemen. Deze problemen hebben niets te maken met het voorstel van decreet zelf, maar met de praktische uitvoering ervan. De minister heeft ermee ingestemd om aan maatwerk te doen om problemen te vermijden. De uitvoeringsbesluiten zullen rekening houden met deze bezorgdheden en in nauw overleg met de sector worden opgesteld. *(Applaus)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-2007, nr. 953/1).*

– *De artikelen 1 tot en met 7 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vanmorgen.

We komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.15 uur.*

